

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קמ"א ע"ב

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עֲלֵמָא, אֵלָא מִתְעַנְּוּגִי דְּמִצּוֹה, וְסְעוּדָתִי שְׁכַתִּין וְחֲגִין וְזִמְנִין, הֵהוּא רוּחַ מְסַאבָּא לָא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהּ, דְּהָא לָא אֶתְעַנְּגוּ מְדִילִיה כָּלוּם. וְהוּאִיל וְלֹא נָטְלוּ מְדִילִיה, לִית לִיה רִשׁוּ עֲלֵיהּ כָּלִל. זְכָאָה אִיהוּ מֵאן דְּלֹא אֶתְהַנִּי מְדִילִיה כָּלוּם.

תרגום לעברית

גופות הצדיקים שלא מתעננים בעולם הזה, אלא מתענני מצוה וסעודות שבתות וחגים וזמנים - אותה רוח טמאה לא יכולה לשלט עליהם, שהרי לא התעננו משלה כלום. והואיל ולא נטלו משלה, אין לה רשות עליהם כלל. אשרי מי שלא נהנה משלה כלום.

טקסט הזוהר

מֵאן דְּנִשְׁמָתִיה נִפְקָא לְבַר מֵאַרְעָא קְדִישָׁא, וְהֵהוּא גּוּפָא אֶסְתָּאב בְּהֵהוּא רוּחַ מְסַאבּוּ, הֵהוּא רוּחַ מְסַאבּוּ אֶשְׁתָּאִיב בְּגוּיָה, עַד דְּתֵב לִיה עֲפָרָא. (נ"א דאתבלי גופא בעפרא) וְאִי הֵהוּא (ויקרא ע"ב ע"ב) גּוּפָא, דְּאֶשְׁתָּאִיב בֵּיה הֵהוּא רוּחַ מְסַאבָּא, סְלָקִין לִיה לְאֶתְקַבְּרָא גּוּ אֶרְעָא קְדִישָׁא, עֲלִיה כְּתִיב, (ירמיה ב) וְתִבְאוּ וְתִטְמְאוּ אֶת אֶרְצִי וְנַחֲלָתִי שְׁמָתָם לְתוֹעֵבָה. אֶרְצִי, דְּלֹא שְׁלֵטָא עָלָה רוּחַ מְסַאבּוּ, בְּהֵהוּא גּוּפָא דְּלָכוֹן, דְּאֶשְׁתָּאִיב

בִּיה רוּחַ מְסֻבּוֹ, דָּקָא מִיִּיתִין לְקַבְּרָא לִיה בְּאַרְצִי, אַתּוּן מְסֻבִּין לָהּ, לְאַסְתָּאבָא בִּיה. אִי
לָא דַעְבִּיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסוּוּתָא לְאַרְעָא, דְּהָא כִּינּוּן דְּאַתְבְּלִי הֵהוּא גּוּפָא, נָשִׁיב
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רוּחָא מְלַעִילָא, וְדַחֵי לִיה לְהֵהוּא רוּחַ מְסֻבָּא לְבָר, דְּהָא אִיהוּ חָס עַל
אַרְעִיה.

תרגום לעברית

מִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יֵצֵא מִחוּץ לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְאוֹתוֹ גּוֹף נִטְמָא בְּאוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה - אוֹתָהּ
רוּחַ טְמֵאָה נִשְׁאַכֶּת לְתוֹכוֹ, עַד שְׁחוּזָר לְעֶפֶר (שֶׁמֶתְבַּלֵּה הַגּוֹף בַּעֲפָר). וְאִם אוֹתוֹ גּוֹף
שֶׁנִּשְׁאַכָּה בּוֹ אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה מַעֲלִים אוֹתוֹ לְהַקְבֵּר בְּתוֹךְ הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, עָלָיו כָּתוּב
(יִרְמְיָה ב') וַתִּבְאוּ וַתִּטְמְאוּ אֶת אֶרְצִי וְנִחַלְתִּי שְׁמַתָּם לְתוֹעֵבָה. אֶרְצִי, שֶׁלֹּא שָׁלְטָה עָלֶיהָ
רוּחַ טְמֵאָה בְּאוֹתוֹ גּוֹף שְׁלֹכָם שֶׁנִּשְׁאַכָּה בּוֹ רוּחַ טְמֵאָה, שְׁמִיבִיאִים לְקַבֵּר אוֹתוֹ בְּאַרְצִי -
אַתֶּם מִטְמְאִים אוֹתָהּ לְהִטְמָא בּוֹ. אִם לֹא שַׁעֲשֵׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה לְאֶרֶץ, שְׁהֲרִי
שְׁכִינּוֹ שֶׁנִּבְלָה אוֹתוֹ גּוֹף, מִשִּׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּחַ מְלַמְעָלָה וְדוֹחָה אֶת אוֹתָהּ רוּחַ
טְמֵאָה הַחוּצָה, שְׁהֲרִי הוּא חָס עַל אֶרְצוֹ.

טקסט הזהור

יוֹסֵף, לֹא שָׁלִיט עַל גּוּפִיה רוּחַ מְסֻבָּא לְעֵלְמִין, אִף עַל גַּב דְּנִשְׁמָתֶיהָ נִפְקֶת בְּרִשּׁוֹ
אַחֲרָא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא אֶתְמַשִּׁיךְ בְּחַיִּי בְּתֵר רוּחַ מְסֻבָּא. וְעַם כָּל דָּא, לֹא בָּעָא
דְּגוּפִיה יִסְלָקוֹן לִיה לְאַתְקַבְּרָא בְּאַרְעָא קוּדְשָׁא, אֶלָּא אָמַר, (בְּרַאשִׁית נ') וְהֵעֲלִיתֶם אֶת
עֲצָמוֹתַי, וְלֹא גּוּפִי.

תרגום לעברית

עַל יוֹסֵף לֹא שָׁלַט גּוּפוֹ רוּחַ טְמֵאָה לְעוֹלָמִים, אִף עַל גַּב שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יֵצֵא בְּרִשּׁוֹת אַחֲרָת.
מָה הַטַּעַם? כִּי לֹא נִמְשָׁךְ בְּחַיּוֹ אַחֲרֵי רוּחַ טְמֵאָה, וְעַם כָּל זֶה לֹא רָצָה שְׁיַעֲלוּ אֶת גּוּפוֹ
לְהַקְבֵּר בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֶלָּא אָמַר (בְּרַאשִׁית נ') וְהֵעֲלִיתֶם אֶת עֲצָמוֹתַי, וְלֹא גּוּפִי.

יַעֲקֹב לֹא מִית, וְגוֹפִיָּה אֶתְקַיֵּים בְּקִיּוּמָא תְּדִיר, וְלֹא דְחִיל לְסִטְרָא אַחְרָא, דְּהָא עֲרִסְיָה הָוָה שְׁלִים, בְּשָׁלִימוֹ דְּנִהוּרָא עֲלָא, בְּנִהִירוֹ דְּתַרְיֶסר שְׁבֻטִין, וּבְשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, בְּגִין כֹּךְ לֹא דְחִיל לְסִטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ. וְתוּ, דְּאִיהוּ גּוּפָא דְּדִיוֹקְנָא עֲלָא, דְּשִׁפִּירוֹ דִּילִיָּה אַחִיד לְכָל סְטָרִין, וְכָל אֵינוֹן שְׁיִיפִין דְּאָדָם קֳדָמָאָה הָווּ אַחִידִין בֵּיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית מז) וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבוֹתַי וּנְשֵׁאתַנִּי מִמִּצְרַיִם, גּוּפָא שְׁלִים. וְעַל דָּא וַיַּחְנֹטוּ הָרוּפָאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, דְּגוֹפִיָּה יְהֵא קָאִים בְּקִיּוּמָא. וְהָכִי אַצְטְרִיָּה. שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא דְּנִפְקָת נִשְׁמַתִּיהוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, נִפְשָׁא וְגוּפָא אֲשֵׁתִיב מְכָלָא.

תרגום לעברית

יַעֲקֹב לֹא מָת, וְגוּפוֹ הִתְקַיֵּים בְּקִיּוּם תְּמִידִי וְלֹא פָּחַד מִהֲצַד הָאֲחֵר, שְׁהָרִי מִטָּתוֹ הִיתָה שְׁלָמָה בְּשִׁלְמוֹת הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹר שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבֻטִים וּבְשִׁבְעִים נֶפֶשׁ, מִשּׁוּם כֹּךְ לֹא פָּחַד מִהֲצַד הָאֲחֵר וְלֹא יָכִיל לְשַׁלֵּט עָלָיו. וְעוֹד, שֶׁהוּא גּוּף שֶׁל דִּיוֹקָן עֲלִיּוֹן שְׁיִפִּיו אַחוּז לְכָל הַצְדָּדִים, וְכָל אוֹתָם אֵיבָרֵי אָדָם הָרָאוּשׁוֹן הָיוּ אַחוּזִים בּוֹ, וְלָכֵן כְּתוּב בּוֹ (שם מז) וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבוֹתַי וּנְשֵׁאתַנִּי מִמִּצְרַיִם. גּוּף שְׁלֵם. וְלָכֵן וַיַּחְנֹטוּ הָרוּפָאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׂגוּפוֹ יְהִיָּה עוֹמֵד בְּקִיּוּם. וְכֹךְ צְרִיךְ שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁנִּשְׁמַתָּם יֵצְאוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף נִצּוּלִים מִהַכָּל.

טקסט הזוהר

תִּלְת שְׁמֵהֶן אֲקָרִי נִשְׁמַתָּא דְּבֵר נֶשׁ, נֶפֶשׁ, רוּחָא, וְנִשְׁמַתָּא. וְכִלְהוּ כְּלִילֵן דָּא בְּדָא, וּבִתְלַת דְּוִכְתִּי אֲשֵׁתִכַּח חִילִיָּהוּ. נֶפֶשׁ דָּא, אֲשֵׁתִכַּח גּוֹ קַבְרָא, עַד דְּגוּפָא אֲתִבְלִי בְּעַפְרָא, וּבְדָא מִתְגַּלְגַּלַּת הָאִי עֲלָמָא, לְאֲשֵׁתִכַּח גּוֹ חַיָּא, וְלִמְנַדַּע בְּצַעֲרָא דְּלִהוֹן, וּבְשַׁעֲתָא דִּי אַצְטְרִיכוּ, בְּעָאֵת רַחֲמֵי עֲלִיָּהוּ.

בשְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת נִקְרְאוֹת נִשְׁמַת הָאָדָם: נֶפֶשׁ, רוּחַ, וְנִשְׁמָה. וְכֻלָּם כְּלוּלִים זֶה בָּזֶה, וּבְשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת נִמְצָא כֶּחֶם. הַנֶּפֶשׁ הִזּוּ נִמְצָאוּ בְּתוֹךְ הַקֶּבֶר עַד שֶׁהַגּוֹף נִרְקַב בְּעֶפֶר, וּבָזֶה הִיא מִתְגַּלְגֶּלֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהִמָּצָא בְּתוֹךְ הַחַיִּים וְלִדְעוֹת בְּצַעַר שְׁלֵהֶם, וּבְשִׁעָה שֶׁהֵם צָרִיכִים, הִיא מְבַקֶּשֶׁת עֲלֵיהֶם רַחֲמִים.

טקסט הזוהר

רוּחָא דָא, אִיהוּ דְעָאֵל בְּגִנְתָּא דִּי בְּאַרְעָא, וְאַצְטִיר תַּמָּן, בְּדִיוֹקְנָא דְגּוּפָא דְהָאִי עֲלֵמָא, בְּחַד מְלִבוּשָׁא דְמִתְלַבֶּשָׁא תַּמָּן. וְדָא אֶתְהֵי תַּמָּן בְּהִנָּאִין וְכִסּוּפִין בְּזִיוָא דְבְּגִנְתָּא. וּבְשִׁבְתֵּי וִירְחֵי וְזִמְנֵי, סְלָקָא לְעִילָא, (קל'ו ע"א, צ"ט ע"ב) וְאֶתְהֵי תַּמָּן, וְתַב לְאַתְרֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּהּ. תָּשׁוּב וְדָאִי, בְּהֵי זִמְנִין דְקַאמְרוּ.

תרגום לעברית

הָרוּחַ הַזֶּה הִיא נִכְנָסֶת לְגֹן שְׁבָאֲרִץ וּמִצְטִירֶת שָׁם בְּדִיוֹקְנֵי הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה בְּמְלִבוּשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְלַבֶּשֶׁת שָׁם, וְזוֹ נִהְיֶיִת שָׁם בְּהִנָּאוֹת וְכִסּוּפִים בְּזִיוֹ שְׁבָגָן, וּבְשִׁבְתוֹת וְחִדּוּשִׁים וְזִמְנִים הִיא עוֹלָה לְמַעְלָה, וְנִהְיֶיִת שָׁם וְשָׁבָה לְמְקוֹמָהּ. וְלִכֵּן כְּתוּב (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּהּ. תָּשׁוּב וְדָאִי, בְּזִמְנִים הֵלְלוּ שְׁאֵם רְנוּ.

טקסט הזוהר

נִשְׁמָה אִיהִי סְלָקָא מִיַּד לְאַתְרָהּ, לְהֵהוּא אַתְרֵי דְנִפְקָת מִתַּמָּן, וְדָא אִיהִי דְבְּגִינָה אֶתְנַהֲרֶת בּוֹצִינָא, לְאַנְהָרָא לְעִילָא. דָּא לֹא נִחְתַּת לְתַתָּא לְעֵלְמִין, בְּדָא אֶתְכַלִּילַת, מֵאֵן דְּאֶתְכַלִּילַת מְכַל סְטָרִין מְעִילָא וּמִתַּתָּא. וְעַד דְּהָאִי לֹא סְלָקָא לְאַתְקִשְׁרָא (נ"א בדוכתהא) בְּכוּרְסֵיָא, לֹא מִתְעַטְרָא רוּחַ בְּגִנְתָּא דִּי בְּאַרְעָא, וְנֶפֶשׁ לֹא מִתְיִשְׁבָּא בְּדוּכְתָהּ. כִּיּוֹן דְּאִיהִי סְלָקָא, כְּלָהּוּ אֵית לָהּ נִיחָא.

הנשמה עולה מיד למקומה לאותו מקום שיצאה ממנו, וזוהי שבשכילה מאיר הנר להאיר למעלה, זו לא יורדת למטה לעולמים. בזה נכללת מי שנכללת מכל הצדדים, ממעלה וממטה. ועד שזו לא עולה להתקשר (במקומה) בפסא, לא מתעטרת הרוח בגן שבארץ, והנפש לא מתישבת במקומה. כיון שהיא עולה, לכלן יש מנוחה.

טקסט הזוהר

וכד אצטריך לבני עלמא, כד אינון בצערא, ואזלי לבי קברי, האי נפש אתערת, ואיהי אזלא ומשטטא, ואתערת לרוח, וההוא רוח אתער לגבי אבהו, וסליק ואתער לגבי נשמה, וכדין, קדשא בריה הוא חייס על עלמא, והא אוקימנא. ואף על גב דהא אתערו מלין אלין דנשמתא בגוונים אחרנין, כלהו סלקין במתקלא, דא, ודא איהו בריה דמלה, וכלא חד.

תרגום לעברית

וכשצריך לבני העולם, כשהם בצער והולכים לבית הקברות, הנפש הזו מתעוררת והולכת ומשוטטת ומעוררת את הרוח, ואותה רוח מעוררת אצל האבות, ועולה ומעוררת את הנשמה, ואז הקדוש ברוך הוא חס על העולם, והרי בארנו. ואף על גב שהרי התעוררו דברי הנשמה הללו בגוונים אחרים, כלם עולים במשקל זה, וזהו ברור הדבר, והכל אחד.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וכד נשמתא אתעכבת מלסלקא לדוכתהא, רוחא אזלא וקיימא בפתחא דגנתא דעדן, ולא פתחין לה פתחא,

וּכְשֶׁהִנָּשְׁמָה מִתַּעֲכָכֶת מִלְּעֵלוֹת לְמִקּוֹמָהּ, הָרוּחַ הוֹלֵכֶת וְעוֹמֶדֶת בְּפֶתַח הַגֶּן עֵדֶן, וְלֹא פוֹתְחִים לָהּ פֶּתַח, וְהוֹלֵכֶת וּמְשׁוֹטְטֶטֶת, וְאֵין מִי שִׁישְׁגִּיחַ בָּהּ. הַנֶּפֶשׁ הוֹלֵכֶת וּמְשׁוֹטְטֶטֶת בְּעוֹלָם, רוֹאָה אֶת הַגּוֹף שֶׁמַּעֲלָה תוֹלְעִים וּבָאוֹתוֹ דִּין שֶׁל הַקֶּבֶר, וּמִתְאַפֵּלֶת עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרוּהָ שְׁכָתוֹב, (אִיּוֹב יד) אֲךָ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוֹ עָלָיו תֵּאָכַל. וְהַכֹּל הוּא בְּעֵנֶשׁ. עַד שֶׁהִנָּשְׁמָה נִקְשְׁרֶת בְּמִקּוֹמָהּ לְמַעַלָּה, וְאִזּוֹ כָּלָם נִקְשְׁרִים בְּמִקּוֹמָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.